

ČESKÁ REPUBLIKA
ROZSUDEK
JMÉNEM REPUBLIKY

Městský soud v Praze rozhodl v senátě složeném z předsedkyně JUDr. Ing. Viery Horčicové a soudců JUDr. Jaromíra Klepše a JUDr. Vladimíra Gabriela Navrátila v právní věci

žalobkyně: Veterinární a farmaceutická univerzita Brno, IČ 62157124
Palackého třída 1946/1, 612 00 Brno
zastoupená Mgr. Michalem Gabrielem, advokátem
sídlem Lidická 700/19, 602 00 Brno

proti

žalovanému: Ministerstvo životního prostředí
Vršovická 1442/65, 100 00 Praha 10

v řízení o žalobě proti rozhodnutí žalovaného ze dne 6. 1. 2021, č. j. MZP/2020/580/1471

takto:

- I. Žaloba se zamítá.
- II. Žalobkyně nemá právo na náhradu nákladů řízení.
- III. Žalovanému se náhrada nákladů řízení nepřiznává.

I. Předmět sporu

1. Česká inspekce životního prostředí vydala dne 7. 9. 2020 rozhodnutí č. j. ČIŽP/49/2020/7338 (dále též „*prvostupňové rozhodnutí*“), kterým výrokem I. uložila žalobkyni pokutu ve výši 100.000 Kč za přestupek, kterého se dopustila tím, že ve stanoveném termínu nepředložila požadované dokumenty specifikované v Oznámení

o pokračování kontroly ze dne 2. 12. 2019, č. j. ČIŽP/49/2019/11645. Výrokem II. uložila žalobkyni paušální náhradu nákladů ve výši 1.000 Kč.

2. Žalovaný napadeným rozhodnutím ze dne 6. 1. 2021, č. j.: MZP/2020/580/1471, sp. zn.: ZN/MZP/2020/580/280, snížil výši pokuty na 70.000 Kč, ve zbývající části prvostupňové rozhodnutí potvrdil.

II. Žalované rozhodnutí

3. Žalovaný shrnul, že inspekce vyzvala žalobkyni prostřednictvím „*Oznámení o pokračování kontroly*“ č. j. ČIŽP/49/2019/11645 ze dne 2. 12. 2019, aby ke kontrole stanovené ke dni 18. 12. 2019 se zahájením v 8:00 hod., předložila dokumenty obsahující účetní záznamy (v listinné či elektronické formě) týkající se chovu daňků skvrnitých a muflonů v oboře Poodří Kunín. To zejména záznamy o krátkodobém a dlouhodobém majetku dokládající stav, přírůstky, příchovky a úhyny zvěře, účetní záznamy o skutečných nákladech na příkrmování zvěře a účetní záznamy vztahující se k odlovu zvěře, prodeji zvěře/zvěřiny a nákupech, vše od roku 2013 do roku 2019 (včetně). Také byly požadovány údaje o nákladech za škody způsobené zvěří v uvedené oboře od roku 2013 do roku 2019 (včetně) a evidence o použití hnojiv, statkových hnojiv, pomocných látek anebo upravených kalů na půdních blocích X v k. ú. Kunín, a to vše od roku 2013 do roku 2019 (včetně).
4. Žalovaný má za to, že inspekce uvedla dostatečně konkrétní popis obsahu požadovaných dokumentů, přičemž ze strany žalobkyně nemohlo dojít k jejich záměně. Z namítaného obsahu „*Oznámení o pokračování kontroly*“ č. j. ČIŽP/49/2019/12404 ze dne 20. 12. 2019 nelze vyvodit upřesnění obsahu dokumentů požadovaných dle „*Oznámení o pokračování kontroly*“ č. j. ČIŽP/49/2019/11645 ze dne 2. 12. 2019, ale jen upřesnění podoby jejich zpracování. Případný požadavek na upřesnění dokumentů požadovaných inspekcí měla žalobkyně uplatnit v okamžiku, kdy jí nebylo zřejmé, jaké dokumenty inspekce požaduje, tj. po seznámení se s „*Oznámením o pokračování kontroly*“ č. j. ČIŽP/49/2019/11645. Dále žalovaný srovnal průběh kontroly dle zákona o kontrole a průběh správního řízení o přestupku. Uvedl, že řízení o přestupku a s tím související ústní jednání je až důsledkem nesplnění povinnosti dle § 10 zákona č. 255/2012 Sb., o kontrole (dále jen „*kontrolní řád*“).
5. Žalovaný uvedl, že popis skutku s označením místa, času a způsobu jeho spáchání se odkazuje na dokumenty specifikované v „*Oznámení o pokračování kontroly*“ č. j. ČIŽP/49/2019/11645 ze dne 2. 12. 2019. Popis skutku je dostačující, neboť jsou jím nezaměnitelně konkretizovány dokumenty, jež měly být předloženy. Dle obsahu „*Záznamu o kontrolních úkonech*“ č. j. ČIŽP/49/2019/12364 ze dne 18. 12. 2019 byly v rámci kontrolního úkonu předány dokumenty „*Účetní záznamy o skutečných nákladech na příkrmování zvěře*“, „*Evidence o použití hnojiv pomocných látek a upravených kalů*“. Uvedené dokumenty představují dílčí část požadovaných dokumentů. Informace o tom, které konkrétní dokumenty žalobkyně v rámci kontrolního úkonu nepředložila, není nezbytným údajem pro identifikaci předmětného přestupku. Žalovaný shledal, že to, že žalobkyně předložila část požadovaných dokumentů, nemůže mít na odpovědnost žalobkyně za daný přestupek vliv, neboť neposkytla požadovanou součinnost a znemožnila kontrolnímu orgánu zjistit úplný stav věci. Mělo to však vliv na závažnost protiprávního jednání, bylo k tomu přihlédnuto při určení výměry a druhu trestu.

6. Žalovaný je názoru, že skutkový stav byl zjištěn dostatečně. Spisový materiál obsahuje všechny rozhodné skutečnosti týkající se odpovědnosti žalobkyně za předmětný přestupek spočívající v prokázání příčinné souvislosti mezi jednáním žalobkyně a jeho následkem. Žalovaný konstatoval, že žalobkyně mohla namítat nedostatečně zjištěný skutkový stav v průběhu řízení o uložení sankce, např. v rámci ústního jednání, avšak v řízení sama neuvedla žádné návrhy směřující k doplnění podkladů rozhodnutí, jež by svědčily v její prospěch, a ani na základě výzvy inspekce dle § 36 odst. 3 správního řádu nezpochybnila obsah spisového materiálu.
7. Ze strany inspekce byl podle žalovaného jasně specifikován požadavek na součinnost. V daném okamžiku nebyla inspekce schopna na základě všech dostupných informací předpokládat prodlení ze strany žalobkyně v plnění uložené povinnosti. V okamžiku, kdy žalobkyně shledala, že nebude moci požadované dokumenty v rámci nařízeného kontrolního úkonu předložit, měla o této skutečnosti ve stanovené lhůtě inspekci informovat. Žalovaný uvedl, že ze „Záznamu o kontrolních úkonech“ č. j. ČIŽP/49/2019/12364 ze dne 18. 12. 2019 nevyplývá požadavek žalobkyně na upřesnění obsahu požadovaných dokumentů. Naopak ze zaznamenaného vyjádření zástupce žalobkyně na místě kontroly vyplývá, že si byla vědoma obsahu požadovaných dokumentů, jelikož namítala, že tyto obsahují informace o obchodním styku a podléhají i ochraně osobních údajů. Žalovaný poukázal na to, že dle rozhodnutí Městského soudu v Praze č. j. 9 A 80/2017 - 39 ze dne 31. 5. 2019 se kontrolovaná osoba nemůže vyhybat kontrole ze strany správního orgánu s poukazem na to, že předmět kontroly spadá do jejího obchodního tajemství.
8. Žalovaný konstatoval, že z obsahu spisové dokumentace vyplývá, že inspekce respektovala lhůtu navrženou žalobkyní za účelem předložení požadovaných dokumentů. S ohledem na nesplnění stanovené součinnosti předložit požadované dokumenty bylo v zájmu žalobkyně tyto dokumenty předložit v co nejkratším termínu. Nadstandardně dlouhá lhůta pro předložení požadovaných dokumentů dala inspekci co největší jistotu, že žalobkyně poskytne požadované dokumenty včas a bude moci následně kontrolu ukončit.
9. Žalovaný dále shledal, že žalobkyně upřesnila důvody, které ji znemožnily předložit všechny požadované dokumenty, až dne 18. 12. 2019 v rámci kontrolního úkonu. Žalobkyně by byla zproštěna odpovědnosti za předmětný přestupek v případě, že by vynaložila veškeré úsilí, které bylo možno požadovat, aby přestupku zabránila. Prokázání existence uvedeného důvodu pro zproštění odpovědnosti zcela přísluší obviněné právnické osobě. V daném případě žalobkyně existenci tohoto důvodu žádným způsobem nedoložila. Žalobkyně v průběhu kontroly argumentovala obecným tvrzením o pracovní vytíženosti jejich zaměstnanců, avšak tímto nedoložila, že vynaložila veškeré úsilí, které bylo možné požadovat, aby přestupku zabránila. Rovněž nelze shledat úsilí vynaložené ze strany žalobkyně, aby zabránila danému přestupku, jestliže v průběhu lhůty pro doložení požadovaných dokumentů ani nekontaktovala inspekci s tím, že nebude schopna s ohledem na pracovní vytíženost svých zaměstnanců tyto dokumenty v termínu předložit.
10. Žalovaný poukázal na to, že inspekce žalobkyni přičetla při výměře a druhu trestu to, že způsobila průtahy v době kontroly na 58 dní. Shledal, že průběhem kontroly bylo sledováno zajištění účelu kontroly, tj. zjištění skutkového stavu, což žalobkyni nelze klást k tíži. Rovněž se žalovaný neztotožnil s inspekcí, že by přestupek byl spáchán aktivním konáním – nevydání dokumentů je podle žalovaného spáchán opomenutím.

11. Žalovaný s přihlédnutím k těmto vadám prvostupňového rozhodnutí snížil sankci o 30 000 Kč na 70.000 Kč. Uvedená částka byla stanovena s ohledem na existenci přítěžující okolnosti spočívající v opakovaném spáchání předmětného přestupku. Žalobkyni byl příkazem č. j. ČIŽP/49/2018/11558 ze dne 8. 2. 2019 pravomocně uložen správní trest za spáchání přestupku dle § 15 odst. 1 kontrolního řádu. Trest uložený uvedeným příkazem ve výši 30 000 Kč nebyl dostatečně způsobilý odradit žalobkyni od dalšího protiprávního jednání. Rovněž bylo přihlédnuto k povaze činnosti žalobkyně, kdy se žalovaný ztotožnil se závěrem inspekce, dle kterého je na žalobkyni, jakožto vysokou školu, nutné pohlížet přísněji s ohledem na skutečnost, že vysoké školy hrají aktivní roli ve veřejné diskusi o společenských a etických otázkách a při utváření občanské společnosti a přípravě mladých lidí pro život v ní. Dle žalovaného je stanovena výše pokuty odpovídající významu dotčeného chráněného zájmu a rovněž působí dostatečně represivně, aby měla odrazující účinek k dalšímu protiprávnímu jednání.

III. Žaloba

12. Žalobkyně namítla v první řadě, že v jejím jednání nebyla naplněna materiální stránka přestupku.
13. Žalobkyně poukázala na to, že považovala za vhodné provést kontrolu na místě rovněž z toho důvodu, že výzva byla neurčitá, účetnictví bylo vedeno převážně elektronicky (v účetním softwaru) a bylo vhodné, aby na místě došlo k dovysvětlení konkrétního rozsahu a zejména formy požadovaných dat z účetnictví. Koneckonců sama inspekce toto uznala, když lhůtu pro poskytnutí dat z účetního softwaru prodloužila. V daném případě tedy nijak nebyl ohrožen přestupkem chráněný veřejný zájem na zajištění dosažení účelu kontroly (objektivní stránka daného přestupku), ale právě naopak došlo k dohodě o dalším průběhu kontroly. Inspekce dokonce ve svém oznámení o pokračování kontroly ze dne 20. 12. 2019, č. j. ČIŽP/49/2019/12404, mimo jiné uvádí následující: *„Aby byl požadavek ČIŽP pro VFU dostatečně přesný a srozumitelný, specifikuje ČIŽP svůj požadavek jako poskytnutí přehledu majetku vedeného v účetnictví VFU formou exportovaných výstupů (sestav) za dané účetní období.“*
14. Dále žalobkyně namítla, že inspekce i žalovaný ve svých rozhodnutích nesprávně uvádí, že v daném případě byl ohrožen rovněž veřejný zájem na ochraně životního prostředí (str. 12 napadeného rozhodnutí). Objekt přestupku podle zákona o kontrole je ovšem *„zájem na zajištění dosažení účelu kontroly, k němuž je třeba mimo jiné zejména poskytování součinnosti kontrolované nebo povinné osoby kontrolujícímu, a dále zájem na zajištění řádného a nerušeného průběhu kontroly“*. Inspekce i žalovaný tedy nesprávně vyhodnotili objekt přestupku, čímž *„položili na bedra“* žalobkyně ohrožení vícera veřejných zájmů, než kolik jich skutečně mohlo být ohroženo. Žalobkyně je názoru, že pokud správní orgány tento *„zákonem chráněný zájem“*, resp. *„objekt přestupku“* nesprávně vymezily, zatížily svá rozhodnutí podstatnou vadou, která měla vliv na udělenou výši pokuty. Ačkoli je tedy určení výši pokuty správním uvážením správního orgánu, správní orgán je povinen řídit se při této úvaze zákonnými relevantními kritérii. Pokud je posoudí špatně – jako v daném případě, nejde již o diskreci správního orgánu, ale o libovůli, příp. svévoli.
15. Jako další žalobní bod žalobkyně namítla, že řízení je zatíženo podstatnou vadou, protože nebylo postaveno na jisto, ke kterému dni bylo nutné nejpozději předložit požadované listiny a ke kterému dni bylo nutné doplnit další informace (např. dodatečný požadavek na

sdělení účetního softwaru). Správní orgán tak nezjistil skutkový stav bez důvodných pochybností.

16. K tomu žalobkyně uvedla, že inspekce ve svém oznámení o pokračování kontroly ze dne 20. 12. 2019, č. j. ČIŽP/49/2019/12404 původní 15denní lhůtu pro předložení požadovaných dokumentů byla na základě tohoto oznámení prodloužena do 15. 2. 2020. Žádost o prodloužení lhůty byla učiněna v poslední den lhůty a inspekce jej akceptovala, byť o tom nevydala (formálně správně) usnesení – fakticky ovšem k prodloužení došlo, neboť inspekce stanovila novou lhůtu pro doložení stejných dokumentů, byť nově stanovila formu dodání těchto dokumentů a přidala požadavek na doložení informace o použitém softwaru. Přestože došlo k prodloužení lhůty, inspekce ve výroku svého rozhodnutí viní žalobkyni z toho, že „*ve stanoveném termínu dne 18. 12. 2019*“ nepředložila požadované dokumenty. Zde je tedy výrok v příkrém rozporu se skutečností.
17. Rozhodnutí je podle žalobkyně nepřezkoumatelné, neboť z výroku není zřejmé, které konkrétní dokumenty žalobkyně při kontrole nepředložila. Žalobkyně tvrdí, že požadované dokumenty předložila. Touto námitkou žalobkyně – že všechny požadované dokumenty byly předány dne 14. 2. 2020 – se správní orgány vůbec nezabývaly. S ohledem na prodloužení lhůty do 15. 2. 2020 pak byla uložená povinnost splněna.
18. Žalobkyně rovněž namítla, že původně stanovená lhůta nebyla přiměřená, neboť rozsah požadovaných dokumentů v podstatě znamenal předložení celého účetnictví. Je běžnou praxí, že účetnictví je vedeno v účetním softwaru, inspekce měla očekávat, že data budou připravena v účetním softwaru. Inspekce tak mohla v prvním oznámení ze dne 2. 12. 2019 uvést tento svůj požadavek. Inspekce přitom toto sdělila až dne 20. 12. 2019 přípisem č. j. ČIŽP/49/2019/12404, kde vyzvala žalobkyni předložit požadované doklady, a to formou exportovaných výstupů (sestav) z účetního softwaru. Již z tohoto postupu je evidentní, že původní lhůta byla buď (a) nepřiměřená, anebo (b) nemohlo být očekáváno splnění dané povinnosti předložením exportovaných výstupů (sestav) z účetního softwaru již v den kontroly na místě, tak jak inspekce požadovala. Samotná výzva ze dne 2. 12. 2019 byla podle žalobkyně nekonkrétní a obecná. Nešlo podle ní splnit povinnost tak, jak inspekce očekávala (předložením exportovaných výstupů), a proto bylo nutné ji upřesnit.
19. Žalobkyně má za to, že samotné udělení pokuty ve výši 70.000 Kč je nepřiměřeně tvrdé. To zejména vzhledem ke skutečnosti, že inspekce následně prodloužila termín pro předložení podkladů o téměř dva měsíce a navíc současně upřesnila rozsah požadovaných podkladů, čímž v podstatě přiznala, že původní výzva byla neurčitá a ze strany žalobkyně (s ohledem na konec roku) jen těžko splnitelná. Navrhla proto, aby městský soud snížil pokutu, popř. rozhodl o upuštění o potrestání, a to dle své vlastní úvahy.

IV. Vyjádření žalované

20. Žalovaný ve vyjádření k žalobě shrnul obsah správního spisu a jednotlivých dokumentů ke kontrole. Má za to, že inspekce uvedla dostatečně konkrétní popis obsahu požadovaných dokumentů, přičemž ze strany žalobce nemohlo dojít k jejich záměně. Rovněž nejsou pochyby o tom, že se tyto měly vztahovat k předmětu kontroly. Z obsahu záznamu vyplývá toliko potřeba žalobkyně o prodloužení lhůty pro splnění požadavku inspekce, nikoli požadavek na jeho upřesnění. Naopak žalobkyně si byla vědoma obsahu inspekcí požadovaných dokumentů, když namítla, že tyto obsahují informace o obchodním styku a některé údaje podléhají ochraně osobních údajů. Žalovaný zdůrazňuje, že nová lhůta stanovená inspekcí pro předložení požadovaných dokumentů (tzn. do dne

15. 2. 2020) byla stanovena s ohledem na pracovní vytížení pracovníků žalobkyně a nikoli z důvodu nesrozumitelnosti zadání jejich obsahu.

21. Objektem předmětného přestupku je zákonem chráněný zájem na řádném výkonu kontroly a dosažení jejího účelu prostřednictvím nerušeného výkonu práv kontrolujících (rozsudek Městského soudu v Praze č. j. 11 Af 36/2017-53 ze dne 8. 10. 2019). Vzhledem k uvedenému žalovaný shledává společenskou škodlivost jednání žalobce v nesplnění povinnosti dle § 10 odst. 2 kontrolního řádu, tj. v neposkytnutí potřebné součinnosti inspekci k výkonu jejich oprávnění spočívajících v právu požadovat poskytnutí údajů, dokumentů a věcí vztahujících se k předmětu kontroly nebo činnosti kontrolované osoby, čímž bylo způsobeno prodlení ve výkonu kontroly. Takové prodlení kromě obstrukce průběhu kontroly rovněž oddálilo odstranění případného ohrožení zájmu na ochraně přírody a krajiny, jehož se předmět kontroly týkal. Pokuty za přestupky dle kontrolního řádu slouží jako represivní prostředek za jednání, které je v rozporu s hmotněprávními povinnostmi stanovenými kontrolním řádem, k vynucení plnění potřebných povinností kontrolovaných osob nebo k zabránění narušení či dokonce zmaření kontroly.
22. S ohledem na skutečnost, že žalobkyni byla inspekci uložena pokuta za spáchání uvedeného přestupku již v minulosti (příkaz č. j. ČIŽP/49/2018/11558 ze dne 8. 2. 2019) a o následcích nesplnění povinnosti kontrolované osoby byla žalobkyně informována v rámci obsahu oznámení o zahájení dané kontroly (č. j. ČIŽP/49/2019/1004 ze dne 30. 1. 2019), bylo důvodné očekávat, že si žalobkyně bude vědoma následků svého jednání, přičemž se vystavil riziku správního trestu. Poskytla-li žalobkyně inspekci součinnost pouze částečnou, nelze takové jednání považovat za naplnění povinnosti uložené v § 10 odst. 2 kontrolního řádu, neboť inspekci bylo znemožněno zjistit úplný skutkový stav, přičemž uvedené vedlo k maření samotného účelu kontroly.
23. Předmětem napadeného rozhodnutí je uložení správního trestu za přestupek vymezený dle § 15 odst. 1 písm. a) kontrolního řádu, jež vymezuje objekt přestupku, tj. zákonem chráněný zájem na součinnosti kontrolované osoby při kontrole plnění jejich povinností v daném případě dle zákona č. 114/1992 Sb., o ochraně přírody a krajiny. Inspekce v této souvislosti tedy shledala, že nebylo dodrženo ustanovení kontrolního řádu, přičemž byl současně ohrožen veřejný zájem na ochraně přírody a krajiny, konkrétně zájem na výkonu pravomocí inspekce jako orgánu ochrany přírody (viz § 80 odst. 1 zákona o ochraně přírody a krajiny) za účelem zjištění případného poškozování přírody a krajiny a zastavení takové činnosti.
24. Výrok rozhodnutí inspekce (potažmo napadeného rozhodnutí) podle žalovaného odráží skutkové zjištění, dle kterého žalobkyně nesplnila povinnost vyplývající dle § 10 odst. 2 kontrolního řádu, když ke dni 18. 12. 2019 nepředložila dokumenty specifikované v oznámení. Lhůta 15. 2. 2020 byla stanovena opakovanou výzvou inspekce oznámením č. j. ČIŽP/49/2019/12401 ze dne 20. 12. 2019 s ohledem na vyjádření žalobkyni, přičemž stanovení této lhůty vyplynulo z nesplnění povinnosti uložené oznámením. Pokuta nebyla uložena za neposkytnutí součinnosti ve vztahu k informaci o použitém software, jelikož uvedené nebylo obsahem oznámení, na jehož obsah je odkazováno při popisu skutku.
25. Podle žalovaného je z obsahu záznamu zřejmé, že žalobkyně ve stanovený termín nepředložila požadované dokumenty. Ze záznamu také vyplývá, že si žalobkyně byla vědoma jejich obsahu a požádala inspekci o posunutí termínu jejich předložení. Žalovaný konstatuje, že žalobkyně mohla v souladu s § 52 správního řádu v průběhu řízení předložit

důkazy na svou obhajobu či vyzvat inspekci k provedení důkazu znaleckým posudkem. Žalobkyně pak byla vyzvána k uplatnění ústního jednání (§ 80 odst. 2 zákona č. 250/2016 Sb., o odpovědnosti za přestupky) v rámci vyrozumění inspekce o shromáždění podkladů rozhodnutí č. j. ČIŽP/49/2020/6648 ze dne 18. 8. 2020, přičemž o nařízení ústního jednání do doby vydání napadeného rozhodnutí nepožádala.

26. Žalobkyně repliku k vyjádření žalovaného nepodala.

V. Posouzení věci Městským soudem v Praze

27. Soud ověřil, že žaloba byla podána včas, osobou k tomu oprávněnou, a jedná se o žalobu přípustnou, splňující všechny formální náležitosti na ni kladené. Napadené rozhodnutí žalovaného soud přezkoumal na základě skutkového i právního stavu v době vydání rozhodnutí správního orgánu a v mezích uplatněných žalobních bodů (§ 75 odst. 1 a 2 zákona č. 150/2002 Sb., soudní řád správní, v platném a účinném znění /dále jen "s. ř. s."/), jakož i z pohledu vad, k nimž je povinen přihlížet z úřední povinnosti.
28. O podané žalobě městský soud rozhodl v souladu s § 51 odst. 1 s. ř. s. bez nařízení jednání, neboť ani jedna ze stran k výzvě soudu nevyjádřila nesouhlas s rozhodnutím věci bez jednání. Jejich souhlas s rozhodnutím věci bez jednání se tak presumuje (srov. § 51 odst. 1 s. ř. s. věta druhá). Důvodem pro nařízení jednání nebyla ani potřeba dokazování, neboť veškeré listiny, z nichž soud vycházel, jsou obsaženy ve správním spisu, jímž se dokazování neprovádí (rozsudek NSS č. j. 9 Afs 8/2008-117, č. 2383/2011 Sb. NSS z 29. 1. 2009). Skutkové okolnosti, které jsou pro posouzení věci rozhodné, navíc nejsou mezi účastníky sporné, a proto k nim ani není třeba vést dokazování.
29. Ze správního spisu soud zjistil následující skutečnosti podstatné pro rozhodnutí ve věci.
30. Oznámením „o zahájení kontroly právnické osoby Veterinární a farmaceutická univerzita Brno, zaměřené na dodržování předpisů na úseku ochrany lesa jako složky životního prostředí a ochrany přírody a krajiny v CHKO Poodří v oboře Poodří Kunín“ ze dne 30. 1. 2019, sp. zn. ČIŽP/49/2019/1004 (doručeno žalobkyni téhož dne) inspekce zahájila kontrolu žalobkyně zaměřenou na plnění povinností vyplývajících z ustanovení právních předpisů a rozhodnutí týkajících se funkcí lesů jako složky životního prostředí, z právních předpisů týkajících se ochrany přírody a krajiny v oboře Poodří Kunín, CHKO Poodří.
31. Kromě poučení o právech a povinnostech kontrolující a kontrolované osoby byla žalobkyně vyzvána k tomu, aby do 15 dnů od doručení tohoto oznámení inspekci předložila:
- veškeré dokumenty (včetně elektronických) vztahující se ke komunikaci s orgány státní správy myslivosti a vztahující se k chovu zvěře, lovu zvěře anebo stavům zvěře: jen dokumenty vztahující se – byť jen z části – k období od 1. 1. 2014
 - veškeré dokumenty (včetně elektronických) vztahující se přímo či nepřímo ke škodám působeným anebo způsobeným zvěří: jen dokumenty vztahující se – byť jen z části – k období od 1. 1. 2014
32. Dne 12. 2. 2019 byly inspekci doručeny dokumenty Mysl 1, „roční výkazy o honitbě, stavu a lovu zvěře od 1. 4. 2013 do 31. 3. 2018“ – šlo o 5 výkazů za jednotlivá roční období vždy od 1. 4. předchozího kalendářního roku do 31. 3. následujícího kalendářního roku
33. Spis dále obsahuje záznam o kontrolních úkonech na místě – v oboře Poodří Kunín - ze dne 25. 3. 2019. Z něj vyplývá postup týmu kontrolujících inspektorů při počítání spárkaté

zvěře. Dále spis obsahuje záznam o kontrolních úkonech ze dne 12. 4. 2019, č. j. ČIŽP/49/2019/5004, v němž inspekce shrnuje podklady, k jejichž předložení byla žalobkyně dříve vyzvána dne 26. 2. a 11. 3. 2019 a konstatuje podklady za jednotlivá období, které při tomto úkonu žalobkyně předložila při tomto kontrolním úkonu (formuláře Mysl 4, 7, 8, jsou přílohou záznamu). Kromě toho žalobkyně podklady – formuláře Mysl 1, 4, 7, 8 za další období doložila inspekci dne 14. 5. 2019.

34. Spis rovněž obsahuje znalecký posudek č. 3/2019/27 z dubna 2019 Výzkumného ústavu lesního hospodářství a myslivosti, v.v.i o sčítání daňčí a muflonů zvěře v oboře Poodří, Kunín, a znalecký posudek „*Posouzení biotopů v oboře Poodří Kunín*“ RNDr. VK ze září 2019.
35. Dne 2. 12. 2019 pod č. j. ČIŽP/49/2019/11645 inspekce žalobkyni oznámila pokračování kontroly a to kontrolou na místě dne 18. 12. 2019. Inspekce v tomto oznámení vyzvala žalobkyni, aby ke kontrole předložila:
 1. účetní záznamy (ať už ve formě listinné či elektronické) týkající se chovu daňků skvrnitých a muflonů v oboře Poodří Kunín, tj. zejména záznamy o krátkodobém a dlouhodobém majetku dokládající stav, přírůstky, příchovky a úhyny zvěře, účetní záznamy o skutečných nákladech na příkrmování zvěře a účetní záznamy vztahující se k odlovu zvěře, prodeji zvěře/zvěřiny a nákupech zvěře, a to vše od roku 2013 do roku 2019 (včetně),
 2. údaje o nákladech hrazených za škody způsobené zvěří v oboře Poodří Kunín od roku 2013 do roku 2019 (včetně)
 3. evidenci o použití hnojiv, statkových hnojiv, pomocných látek anebo upravených kalů na půdních blocích X, k.ú. Kunín a to vše od roku 2013 do roku 2019 (včetně).
36. Ze záznamu o kontrolních úkonech ze dne 18. 12. 2019, č. j. ČIŽP/49/2019/12364 vyplývá, že k podkladům uvedeným pod bodem 1) zástupce žalobkyně uvedl, že „*obora byla uznána a je provozována podle platného zákona o myslivosti č. 449/2001 Sb. a prováděcích předpisů. Všechny požadované doklady, které jsou výstupem pro orgány státní správy myslivosti, vyplývají z příslušného zákona, byly kontrolnímu orgánu předány*“. Následně zástupce žalobkyně předložil inspekci jen některé dokumenty, ke kterým uvedl, že jde o „*účetní záznamy o skutečných nákladech na příkrmování zvěře*“ – šlo o 6 stran A4, o kterých uvedl, že jde o kompletní záznamy.
37. K bodu 2) zástupce žalobkyně uvedl, že dle účetnictví nebyly od roku 2013 žádné škody v oboře Poodří Kunín uplatněny. K bodu 3) zástupce žalobkyně předložil inspekci „*evidenci o použití hnojiv, pomocných látek a upravených kalů*“, zahrnovala 13 stran formátu A4 z evidence programu GC ÚPRAVY, období od roku 2017 do roku 2019. Kromě toho doložila žalobkyně výstupy z „*excelovské sestavy*“ za roky 2013 – 2016.
38. Závěrem záznamu je obsažena opakovaná výzva inspekce k žalobkyni k předložení všech dokumentů a poskytnutí všech informací specifikovaných výše v bodě 1 (vyjma dokumentů, které byly předloženy při kontrolním úkonu provedeném dne 18. 12. 2019) a to v termínu do 15. 1. 2020. Zástupce žalobkyně k tomu uvedl, že podle jeho názoru ostatní údaje jsou informacemi v obchodním styku a některé podléhají i ochraně osobních údajů a není v jeho kompetenci uvedené údaje poskytovat. Byl toho názoru, že informace ve smyslu mysliveckého hospodaření v oboře byly předloženy v požadovaném rozsahu a

stanoveném termínu. Z důvodů velkého objemu dat a účetní uzávěrce roku 2019 požádal o možnost pokračování kontroly z 15. 1. 2020 na polovinu února 2020. Následně pak záznam obsahuje zápis, podle něhož zástupce žalobkyně požádal o posunutí termínu předložení požadovaných dokumentů na 15. 2. 2020, to z důvodu pracovní vytíženosti zaměstnanců.

39. Následně dne 20. 12. 2019 oznámením pod č. j. ČIŽP/49/2019/12404 v termínu do 15. 2. 2020 inspekce opakovaně vyzvala žalobkyni, aby ke kontrole předložila všechny poklady, které v tomto oznámení specifikovala – účetní záznamy (ať už ve formě listinné či elektronické), týkající se chovu daňků skvrnitých a muflonů v oboře Poodří Kunín, tj. zejména záznamů o krátkodobém a dlouhodobém majetku dokládající stav, přírůstky, příchovky a úhyny zvěře, účetní záznamy o skutečných nákladech na přikrmování zvěře a účetní záznamy vztahující se k odlovu zvěře, prodeji zvěře/zvěřiny a nákupech zvěře, to vše od roku 2013 do roku 2019. Inspekce již nepožadovala předložení podkladů o skutečných nákladech na přikrmování zvěře.
40. Za účelem, aby tento požadavek byl co nejpřesnější, inspekce uvedla, že má jít o poskytnutí přehledu majetku vedeného v účetnictví formou exportovaných výstupů (sestav) za dané účetní období, které prokazují stav majetku (dlouhodobého i krátkodobého), tj. množství daňčí zvěře i zvěře mufloní v oboře Poodří Kunín pro jednotlivé roky 2013 až 2019, objemy nakoupené zvěře a zvěře pořízené ve vlastní režii (tj. zvěř narozená v rámci oborního chovu v oboře Poodří Kunín) a objemy úbytku zvěře (množství odlovené zvěře, uhynulé zvěře, prodané živé zvěře a zvěřiny, je-li zvěř prodávána i tímto způsobem) v rámci oborního chovu v oboře Poodří Kunín pro jednotlivé roky 2013 až 2019, to vždy samostatně pro zvěř daňčí a samostatně pro zvěř mufloní. Inspekce rovněž specifikovala požadované formální náležitosti k těmto výstupům.
41. Příkazem ze dne 20. 12. 2019, č. j. ČIŽP/49/2019/12421 byla žalobkyně uznána vinnou za přestupek dle § 15 odst. 1 písm. a) zákona o kontrole tím, že neposkytla potřebnou součinnost dle § 10 odst. 2 zákona o kontrole. Za toto jednání jí byla uložena pokuta ve výši 100.000 Kč.
42. Žalobkyně proti příkazu podala odpor dne 23. 12. 2019 a dne 11. 2. 2020 předložila inspekci podklady: výstupy sestav s vysvětlením (skupiny zásob zvířat, krmiv, druhů pohybů, měrné jednotky, výkony, použité účty).
43. Před vydáním rozhodnutí žalobkyně nahlížela dne 24. 2. 2020 do správního spisu. Uvedla, že všechny podklady nestihla nachystat vlivem nedostatku lidí, zaváděla novou informační technologii. Poukázala na to, že tyto důvody uvedla již při kontrole dne 18. 12. 2019 a požádala o prodloužení lhůty do 15. 2. 2020, požadované podklady pak dodala v této lhůtě.
44. Dne 26. 2. 2020 pod č. j. ČIŽP/49/2020/1845 inspekce vydala rozhodnutí, jímž žalobkyni uznala vinnou tím, že ve stanoveném termínu nepředložila ČIŽP dokumenty specifikované v Oznámení o pokračování kontroly ze dne 2. 12. 2019, č. j. ČIŽP/49/2019/11645, za přestupek dle § 15 odst. 1 písm. a) zákona o kontrole tím, že neposkytla potřebnou součinnost dle § 10 odst. 2 zákona o kontrole. Za toto jednání jí byla uložena pokuta ve výši 100.000 Kč.
45. K odvolání žalobkyně žalovaný rozhodnutí inspekce z 26. 2. 2020 zrušil dne 27. 7. 2020 pod č. j. MZP/2020/580/730 a věc vrátil k novému projednání.

46. Dne 7. 9. 2020 pod č. j. ČIŽP/49/2020/7338 inspekce vydala rozhodnutí, jímž žalobkyni uznala vinnou tím, že ve stanoveném termínu dne 18. 12. 2019 nepředložila ČIŽP dokumenty specifikované v Oznámení o pokračování kontroly č. j. ČIŽP/49/2019/11645 ze dne 02. 12. 2019, čímž neumožnila kontrolujícím výkon jejich oprávnění stanovených zákonem č. 255/2012 Sb. a neposkytla potřebnou součinnost, tedy jako kontrolovaná osoba nesplnila povinnost podle § 10 odst. 2 zákona č. 255/2012 Sb., a dopustila se tak přestupku podle § 15 odst. 1 písm. a) zákona č. 255/2012 Sb. Za toto jednání byla žalobkyni uložena pokuta ve výši 100.000 Kč.
47. O odvolání proti tomuto prvostupňovému rozhodnutí rozhodl žalovaný nyní napadeným rozhodnutím.
48. Podle § 10 odst. 2 kontrolního řádu platí, že kontrolovaná osoba je povinna vytvořit podmínky pro výkon kontroly, umožnit kontrolujícímu výkon jeho oprávnění stanovených tímto zákonem a poskytovat k tomu potřebnou součinnost a podat ve lhůtě určené kontrolujícím písemnou zprávu o odstranění nebo prevenci nedostatků zjištěných kontrolou, pokud o to kontrolující požádá.
49. Podle § 15 odst. 1 kontrolního řádu platí, že fyzická, právnická nebo podnikající fyzická osoba se dopustí přestupku tím, že jako kontrolovaná osoba nesplní některou z povinností podle § 10 odst. 2. Za tento přestupek lze kontrolované osobě uložit pokutu až do výše 500.000 Kč (§ 15 odst. 2 kontrolního řádu).
50. Městský soud se v první řadě zabýval námitkou nepřezkoumatelnosti napadeného rozhodnutí (resp. rozhodnutí inspekce).
51. Již bylo výše rekapitulováno, inspekce ve svém rozhodnutí uznala žalobkyni vinnou za to, že inspekci ve stanoveném termínu 18. 12. 2019 nepředložila podklady specifikované v Oznámení o pokračování kontroly ze dne 2. 12. 2019, č. j. ČIŽP/49/2019/11645.
52. V odůvodnění inspekce poté uvádí, že v tomto oznámení vyzvala žalobkyni mj. k předložení účetních záznamů (ať už ve formě listinné či elektronické) týkajících se chovu daňků skvrnitých a muflonů v oboře Poodří Kunín, tj. zejména záznamů o krátkodobém a dlouhodobém majetku dokládajících stav, přírůstky, příchovky a úhyny zvěře, účetních záznamů vztahující se k odlovu zvěře, prodeji zvěře/zvěřiny a nákupech zvěře, a to vše od roku 2013 do roku 2019 (včetně). Dne 18. 12. 2019 se ČIŽP dostavila na adresu ŠZP, avšak **požadované účetní podklady týkající se stavu, přírůstků, příchovků, úhynů, odlovu, nákupů a prodeje zvěře (zvěřiny) jí nebyly předloženy.**
53. Z výroku prvostupňového rozhodnutí inspekce tedy sice vyplývá bez bližší specifikace, že žalobkyně nesplnila povinnost předložit podklady vyžadované oznámením ze dne 2. 12. 2019, aniž by bylo patrné, které konkrétní podklady žalobkyně (z těch tří skupin podkladů specifikovaných výše) nedoložila. Současně však z odůvodnění rozhodnutí jednoznačně vyplývá, že z těchto skupin vyžadovaných podkladů žalobkyně nedoložila právě podklady týkající se **stavu, přírůstků, příchovků, úhynů, odlovu, nákupů a prodeje zvěře (zvěřiny), tj. podklady vyžadované v oznámení pod bodem 1).** Tomu odpovídá i záznam ze dne 18. 12. 2019, z něhož vyplývá, že **ohledně škody /bod 2)/nebyly podklady předloženy, neboť žádná škoda nebyla evidována a podklady k použitým hnojivům předloženy byly /bod 3)/.** V těchto částech 2) a 3) tedy výzva splněna

byla. Pouze k bodu 1) doložila žalobkyně „Účetní záznamy o skutečných nákladech na přikrmování zvěře za období od roku 2013 - 2019“.

54. Z rozhodnutí inspekce tedy jednoznačně vyplývá, k předložení kterých podkladů byla žalobkyně vyzvána a i to, které podklady žalobkyně v termínu 18. 12. 2019 dle inspekce předložila a logickým opakem z toho vyplývá, které podklady nepředložila. Byť by výrok rozhodnutí inspekce mohl být preciznější, z rozhodnutí inspekce vyplývá, v jakém konkrétním jednání žalobkyně bylo shledáno porušení povinnosti dle § 10 odst. 2 kontrolního řádu. Otázka věcné správnosti tohoto závěru bude posouzena níže; městský soud se nicméně ztotožnil se žalovaným, jenž ze stejných důvodů neshledal důvodnou totožnou odvolací námitku proti nepřezkoumatelnosti prvostupňového rozhodnutí.
55. Podle § 5 zákona č. 250/2016 Sb., zákona o odpovědnosti za přestupky, je přestupkem „*společensky škodlivý protiprávní čin, který je v zákoně za přestupek výslovně označen a který vykazuje znaky stanovené zákonem, nejde-li o trestný čin.*“ Žalobkyně v tomto ohledu namítá, že její jednání nenaplnilo tzv. materiální stránku přestupku.
56. Nejvyšší správní soud v rozsudku ze dne 7. 4. 2021, č. j. 8 As 102/2019 – 31 uvedl, že sankční ustanovení kontrolního řádu chrání „*zájem na zajištění dosažení účelu kontroly, k němuž je třeba mimo jiné zejména poskytování součinnosti kontrolované nebo povinné osoby kontrolujícímu, a dále zájem na zajištění řádného a nerušeného průběhu kontroly*“. Jejich cílem je přinutit kontrolovaný subjekt ke spolupráci při kontrole, odmítá-li ji dobrovolně. Jde v zásadě o dobu pořádkové pokuty s tím rozdílem, že sankce není ukládána za porušení procesní povinnosti, nýbrž povinnosti hmotněprávní, tedy povinnosti vytvořit podmínky pro výkon kontroly a poskytovat při ní potřebnou součinnost (srov. bod 13 rozsudku NSS ze dne 12. 7. 2017, čj. 6 As 83/2017-33). Má se tedy typově jednat o situace, kdy daný subjekt ztěžuje, či dokonce maří průběh kontroly tím, že neposkytuje potřebnou součinnost.
57. U žalobkyně probíhala od 30. 1. 2019 kontrola zaměřená na plnění povinností vyplývajících z ustanovení právních předpisů a rozhodnutí týkajících se funkcí lesů jako složky životního prostředí, z právních předpisů týkajících se ochrany přírody a krajiny v oboře Poodří Kunín, CHKO Poodří.
58. Součástí kontroly bylo od samého počátku i porovnávání evidenčních a faktických údajů o stavu zvěře v oboře. Za tímto účelem mj. skupina 28 inspektorů provedla v terénu dne 25. 3. 2019 od 8:00 do 13:00 sčítání kusů spárkaté zvěře. Stejně tak byly vypracovány posudky o stavu zvěře (posudek Výzkumného ústavu lesního hospodářství a myslivosti č. 3/2019/27 z dubna 2019) a o biotopu (září 2019, znalkyně RNDr. K.), byly předloženy evidence o mysliveckém hospodaření. Inspekce i poté pokračovala v kontrole – motiv pro toto vyplývá z prvostupňového rozhodnutí – z dosavadních podkladů vyplývaly nesrovnalosti, inspekce proto výkazy o honitbě považovala za nevěrohodné. Pokusila se proto zjistit skutečné stavy zvěře. Zde inspekce vycházela i z vyjádření zástupce žalobkyně, který sám připustil, že kromě mysliveckých statistik existuje i „*evidence, která je součástí účetní a daňové evidence, a pokud by ČIŽP toto chtěla prověřit, jsou tyto dokumenty ČIŽP k dispozici.*“
59. Požadavek inspekce na předložení dalších podkladů tak podle názoru městského soudu byl adekvátní předmětu kontroly za účelem zajištění dalších podkladů o nakládání se zvěří, o náhradě škod či o obhospodařování půdy. Ostatně ani žalobkyně nenamítá, že by tento následný požadavek na předložení podkladů ze dne 2. 12. 2019 byl neadekvátní a šikanozní. Dále z oznámení ze dne 2. 12. 2019 vyplývá, že dne 18. 12. 2019 mělo jít o

termín kontroly na místě, jejímž předmětem mělo být právě předání požadovaných podkladů. To ostatně vyplývá i ze záznamu o kontrole ze dne 18. 12. 2019 – jiný účel úkonu v tomto termínu ani nebyl naznačen. Tento termín kontroly tak byl nepředáním podkladů fakticky zmařen a nijak zásadně nepřispěl k úspěšnému průběhu kontroly.

60. Jednání žalobkyně za těchto okolností proto ohrozilo řádné vedení kontroly a bylo tedy společensky škodlivé. Ani tato námitka žalobkyně proto není důvodná.
61. Žalobkyně namítla, že inspekce i žalovaný nesprávně hodnotili, že jednáním žalobkyně byl dotčen i veřejný zájem na ochraně životního prostředí.
62. Již výše bylo uvedeno, že objektem chráněným § 15 odst. 1 písm. a) kontrolního řádu je zájem na zajištění dosažení účelu kontroly, k němuž je třeba mimo jiné zejména poskytování součinnosti kontrolované nebo povinné osoby kontrolujícím, a dále zájem na zajištění řádného a nerušeného průběhu kontroly.
63. Předmětem projednávané věci pak byla kontrola plnění povinností vyplývajících z ustanovení právních předpisů a rozhodnutí týkajících se funkcí lesů jako složky životního prostředí a dále z právních předpisů týkajících se ochrany přírody a krajiny. V této souvislosti inspekce v prvostupňovém rozhodnutí poukázala na to, že na kontrole dokladů specifikovaných v oznámení o pokračování kontroly č. j. ČIŽP/49/2019/11645 existuje veřejný zájem, neboť tyto doklady mohou přispět k vyvození kontrolních závěrů, zda došlo k ohrožení životního prostředí v lesích a poškození přírody a krajiny, příp. který subjekt je za ně odpovědný.
64. V souladu s tím poté inspekce v prvostupňovém rozhodnutí hodnotila, že přestupkem, tj. protiprávním jednáním žalobkyně, byl dotčen zájem na dodržování právních předpisů a dále tak veřejný zájem na ochraně životního prostředí a přírody. Inspekce zde nehodnotila objekt přestupku, tj. naplnění znaků skutkové podstaty dle § 15 odst. 1 písm. a) kontrolního řádu, ale hodnotila povahu a závažnost jednání žalobkyně – to tím spíše, že tuto úvahu zahrнула do části odůvodnění, v níž se zabývala povahou a závažností přestupku dle § 38 zákona o odpovědnosti za přestupky.
65. Inspekce tedy podle názoru městského soudu vzhledem k vymezenému předmětu (ostatně i vzhledem k průběhu kontroly, kdy byl např. vypracován posudek na biotop v oboře) kontroly přihlédla zcela příhodně k tomu, že protiprávním jednáním žalobkyně ohrozila i kontrolu plnění povinností (včetně např. možných následných opatření k nápravě) na úseku ochrany životního prostředí, tj. ohrozila zájem na ochraně životního prostředí. Jedná se tedy zjevně o závažnější jednání, než které by bylo, pokud by žalobkyně „pouze“ v rámci kontroly nepředložila požadované podklady, a to by nemělo žádný další význam a účinek (obdobně srov. rozsudek Nejvyššího správního soudu ze dne 28. 5. 2021, č. j. 1 As 286/2020 – 38).
66. Žalobkyně rovněž má za to, že nebylo postaveno na jisto, ke kterému dni bylo nutné nejpozději předložit požadované listiny, přičemž původně stanovená lhůta nebyla podle žalobkyně přiměřená.
67. Původní lhůta byla stanovena v Oznámení o pokračování v kontrole ze dne 2. 12. 2019. Oznámení bylo vydáno dne 2. 12. 2019, žalobkyni bylo doručeno téhož dne. Kontrolní úkon na místě byl stanoven na 18. 12. 2019, tj. žalobkyně od doručení oznámení disponovala 15 kalendářními dny k obstarání požadovaných dokladů. Tato lhůta není podle názoru městského soudu obecně nepřiměřeně krátká, to tím spíše, že žalobkyně již

byla o předmětu a průběhu kontroly zpravena od 30. 1. 2019, kdy byla kontrola zahájena a žalobkyně současně obdržela příslušná poučení o právech a povinnostech kontrolované osoby /včetně poučení o možném přestupku dle § 15 odst. 1 písm. a) kontrolního řádu, nesplní-li žalobkyně povinnost dle § 10 odst. 2 kontrolního řádu/.

68. Byla-li kontrolovaná osoba v rámci kontroly vyzvána k předložení daných dokumentů, měla buď tyto dokumenty v požadovaném rozsahu poskytnout, nebo skutečnost, že požadovaným dokumentem nedisponuje, správnímu orgánu I. stupně sdělit (srov. bod 12 rozsudku Nejvyššího správního soudu ze dne 25. 5. 2018, čj. 4 As 92/2018-35, a bod 12 rozsudku ze dne 20. 11. 2019, čj. 8 As 300/2018-35). Projeví-li kontrolovaná osoba snahu dialog vést, je na kontrolním orgánu, aby v něm pokračoval a nepřistoupil automaticky k trestání kontrolované osoby za domnělé neposkytnutí potřebné součinnosti při kontrole, jestliže mohlo být nedorozumění vyjasněno a potřebná součinnost poskytnuta v požadovaném rozsahu. (bod 33, rozsudku Nejvyššího správního soudu ze dne ze dne 7. 4. 2021, čj. 8 As 102/2019-31). Žalobkyně takto nepostupovala, její pasivita tak jde k její tíži.
69. Městský soud se poté ztotožnil se žalovaným, že ve spise není obsažen žádný úkon, jímž by žalobkyně inspekci před 18. 12. 2019 sdělila, že v této lhůtě není kapacitně schopna výzvu splnit. Takovou reakci navíc žalobkyně podle názoru městského soudu opomněla učinit zcela vědomě. Ze záznamu o kontrolních úkonech ze dne 18. 12. 2019 totiž vyplývá, že inspekce od žalobkyně nezískala k podkladům dle bodu 1) Oznámení téměř žádné další podklady, přičemž žalobkyně svůj postup nejprve obhajovala tím, že dle jejího názoru už všechny požadované podklady předložila. Až po dalším poučení ze strany inspekce o povinnostech kontrolované osoby dle § 10 odst. 2 kontrolního řádu zástupce žalobkyně uvedl, že jde o velký objem dat a nemá kompetenci k uvolnění účetních dokladů a dále obecně uvedl, že se jedná se o informace v obchodním styku a některé podléhají ochraně osobních údajů. Rovněž tak až teprve po kontrole na místě dne 18. 12. 2019 zástupce žalobkyně telefonicky uvedl, že z důvodu vytižnosti zaměstnanců není žalobkyně schopna splnit výzvu do 15. 1. 2020 a požádal o prodloužení na 15. 2. 2020.
70. Z oznámení zřetelně vyplývá, že inspekce bude požadovat dokumenty na místě dne 18. 12. 2019 a vyplývá z něj i to, že především předložení dokladů bude předmětem tohoto kontrolního úkonu dne 18. 12. 2019. Podle názoru městského soudu bylo tedy zřejmé (a mělo být takto zřejmé i žalobkyni), že předložení dokumentů bude vyžadováno již dne 18. 12. 2019. Pozdější předložení vyžadovaných dokumentů sice bylo stále velmi významné pro skutková zjištění, co se týče průběhu kontroly a jejího vyhodnocení, nic však nemohlo změnit na tom, že kontrolní úkon dne 18. 12. 2019 byl ve své podstatě zmařen, neboť žalobkyně v něm v plném rozsahu nedoložila požadované podklady.
71. Požadované podklady byly přitom v Oznámení podle názoru městského soudu specifikovány zřetelně a srozumitelně. Mělo jít v první řadě o výstupy z účetnictví žalobkyně, tj. o účetní záznamy. To, zda tuto výzvu splní žalobkyně v listinné či elektronické formě, bylo na úvaze žalobkyně. Podstatné pro inspekci však bylo, aby tyto účetní záznamy měly vypovídající schopnost o požadovaných ukazatelích.
72. Žalobkyně poté v žalobě netvrdí, že by dříve doložené podklady (tj. podklady doložené před 18. 12. 2019) měly podle jejího názoru plně dostát požadavku inspekce dle bodu 1) Oznámení ze dne 2. 12. 2019. Dle obsahu správního spisu do 18. 12. 2019 (včetně) žalobkyně doložila následující podklady – výkazové „myslivecké formuláře“: *roční výkazy o honitbě, stavu a lovu zvěře za roky 2013 - 2019, Mysl 1 - plán mysliveckého hospodaření*

v honitbě část plán chovu a lovu pro zvěř spárkatou na rok 2019, Mysl 4 - plán mysliveckého hospodaření v honitbě, část plán péče o zvěř za roky 2013 – 2018, Mysl 7 – výsledky sčítání zvěře za roky 2014 – 2019, Mysl 8 – měsíční hlášení o plnění plánu za období 12/2014 – 2018 a dle záznamu o kontrolním úkonu ze dne 18. 12. 2019 předložila „účetní záznamy o skutečných nákladech na příkrmování zvěře“ (dle záznamu šlo o 6 potištěných stran A4).

73. Oproti tomu zjevný požadavek inspekce byl na předložení účetních podkladů specifikovaný v bodu 1) Oznámení (jimiž byly: *účetní záznamy týkající se chovu daňků skvrnitých a muflonů v oboře Poodří Kunín, tj. zejména záznamy o krátkodobém a dlouhodobém majetku dokládající stav, přírůstky, příchovky a úhyny zvěře, účetní záznamy o skutečných nákladech na příkrmování zvěře a účetní záznamy vztahující se k odlovu zvěře, prodeji zvěře/zvěřiny a nákupech zvěře, a to vše od roku 2013 do roku 2019*).
74. Podklady o faktickém stavu zvěře, jež doložila žalobkyně, tak podle názoru městského soudu ani ze své podstaty nemohly dostát požadavku na předložení účetních záznamů, které žalobkyně dle záznamu o kontrolním úkonu doložila dne 18. 12. 2019 jen částečně (v části nákladů na příkrmování zvěře).
75. Výzva byla podle názoru městského soudu dostatečně určitá, bylo zjevné, co je po žalobkyni žádáno a byla stanovena lhůta, kdy ke splnění mělo dojít s tím, že tak mělo dojít v rámci kontrolního úkonu inspekce na místě. Pokud žalobkyně nestíhala splnit tuto povinnost, bylo v její dispozici, aby požádala o prodloužení lhůty, resp. o odložení tohoto úkonu. Nic takového žalobkyně neučinila tak, aby nedošlo ke zmaření kontrolního úkonu dne 18. 12. 2019, jenž měl dle avíza v Oznámení ze dne 2. 12. 2019 spočívat v předání požadovaných podkladů.
76. Celkově má tedy městský soud za to, že žalobkyně neposkytla v rozporu s § 10 odst. 2 kontrolního řádu požadovanou součinnost, spáchala tedy přestupek podle § 15 odst. 1 písm. a) kontrolního řádu.
77. Pokuta ve výši 70.000 Kč je podle žalobkyně nepřiměřeně tvrdá, přičemž žádá o moderaci, tj. buď o upuštění nebo o její snížení.
78. Podle § 78 odst. 2 s. ř. s. platí, že rozhoduje-li soud o žalobě proti rozhodnutí, jímž správní orgán uložil trest za správní delikt, může soud, nejsou-li důvody pro zrušení rozhodnutí podle odstavce 1, ale trest byl uložen ve zjevně nepřiměřené výši, upustit od něj nebo jej snížit v mezích zákonem dovolených, lze-li takové rozhodnutí učinit na základě skutkového stavu, z něhož vyšel správní orgán, a který soud případně vlastním dokazováním v nikoli zásadních směrech doplnil, a navrhl-li takový postup žalobce v žalobě.
79. Inspekce původně uložila pokutu ve výši 100.000 Kč jakožto pokutu úměrnou povaze a závažnosti jednání žalobkyně. Závažnost jednání shledala v několika skutečnostech – v tom, že bylo zasaženo několik zájmů (mj. zcela příhodně zájem na ochraně přírody a krajiny), že jednáním žalobkyně se prodloužila kontrola o 58 dní, že žalobkyně jednala aktivně, že neučinila nic, aby svému jednání zabránila. Za značnou přítěžující okolnost shledala, že již dne 4. 3. 2019 (den právní moci) byla žalobkyně příkazem č. j. ČIŽP/49/2018/11558 ze dne 8. 2. 2019 pravomocně odsouzena za totožný přestupek dle § 15 odst. 1 kontrolního řádu, přesto se jej ani ne za rok dopustila znovu. Inspekce jako přítěžující okolnosti hodnotila, že žalobkyně by jako vzdělávací instituce měla působit

k dodržování práva, nikoliv jej porušovat. Naopak jako polehčující okolnost shledal, že jednáním žalobkyně nedošlo k úplnému zmaření kontroly.

80. Žalovaný, jak bylo výše uvedeno, shledal v těchto úvahách dílčí pochybení – jednání žalobkyně shledal omisivním a rovněž konstatoval, že prodloužení doby kontroly bylo ku prospěchu předmětu kontroly. Závažnost jednání shledal proto nižší, proto také snížil pokutu na 70.000 Kč.
81. Žalobkyně v žalobě pokutu ve výši 70.000 Kč považuje za nepřiměřenou zejména vzhledem ke skutečnosti, že inspekce následně prodloužila termín pro předložení podkladů o dva měsíce a navíc současně upřesňuje rozsah požadovaných podkladů, čímž dle žalobkyně v podstatě přiznala, že původní výzva byla neurčitá a ze strany žalobkyně (s ohledem na konec roku) jen těžko splnitelná.
82. Městský soud již výše uvedl, že výzva k předložení podkladů v Oznámení ze dne 2. 12. 2019 byla dostatečně konkrétní. Bylo z ní totiž dostatečně zřejmé, jaké podklady má žalobkyně inspekci předložit v termínu kontrolního úkonu dne 18. 12. 2019. Na žalobkyni bylo pouze, v jaké formě tak učiní. Žalobkyně však nepředložila téměř žádné účetní záznamy, termín kontrolního úkonu byl tak zmařen. Ve výzvě ze dne 20. 12. 2019 inspekce již předložení podkladů v žádném případě nevztahovala k termínu kontrolního úkonu na místě dne 18. 12. 2019, jako v případě výzvy ze dne 2. 12. 2019, ale pouze na datum 15. 2. 2020. Na tom, že byl tedy jednáním žalobkyně zmařen právě termín 18. 12. 2019, nic nemohlo změnit ani to, že dne 20. 12. 2019 inspekce upřesnila, v jaké podobě a formě jí do 15. 2. 2020 mají být požadované podklady předloženy.
83. Městský soud dodává, že ve výzvě ze dne 20. 12. 2019 inspekce požadavek na doložení podkladů formulačně doslova převzala z bodu 1) Oznámení ze dne 2. 12. 2019, navíc přidala skutečně pouze doplnění formálních a obsahových požadavků na podklady. Toto doplnění lze podle názoru městského soudu chápat jako reakci inspekce na argument žalobkyně z kontrolního úkonu ze dne 18. 12. 2019, že požadované podklady již poskytla (doložila však toliko výkazové „myslivecké formuláře“). Inspekce proto 20. 12. 2019 výslovně specifikovala, v jaké podobě požadované účetní záznamy vyžaduje, avšak na rozsahu požadovaných podkladů se od doby výzvy (oznámení) ze dne 2. 12. 2019 vůbec nic nezměnilo. Městský soud se proto neztotožnil s námitkou žalobkyně, že by inspekce snad sama uznala, že by původní výzva ze dne 2. 12. 2019 byla jen obtížně splnitelná.
84. Co se týče toho, že inspekce prodloužila lhůtu k předložení podkladů, šlo o reakci na žádost žalobkyně ze dne 18. 12. 2019 – nejprve v rámci kontrolního úkonu inspekce vyzvala žalobkyni ke splnění výzvy do 15. 1. 2020 a později žalobkyně inspekci požádala telefonicky o prodloužení do 15. 2. 2020. Inspekce takto vyšla žalobkyni vstříc, to za účelem co nejúplnějšího zjištění skutkového stavu ve vztahu k předmětu kontroly, jak byla vymezena při zahájení dne 30. 1. 2019. Nic to však opět nemohlo změnit na tom, že kontrolní úkon dne 18. 12. 2019 byl jednáním žalobkyně přesto zmařen.
85. Městský soud vychází z žalobkyní vytýčených mezí uvedeného žalobního bodu proto celkově shledal, že výsledná pokuta 70.000 Kč je přiměřená. Nepřikročil proto ke snížení ani k upuštění od uložené pokuty.

VI. Závěr a rozhodnutí o nákladech řízení

86. Městský soud se neztotožnil se žádnou žalobní námitkou. Napadené rozhodnutí ani rozhodnutí inspekce netrpí namítanými vadami, městský soud nepřisvědčil ani věcným

výtkám. Uložená pokuta je přiměřená podle názoru městského soudu vzhledem k okolnostem a závažnosti jednání žalobkyně.

87. Výrok o náhradě nákladů řízení je odůvodněn podle § 60 odst. 1 s. ř. s. Žalobkyně neměla ve věci úspěch, proto jí právo na náhradu nákladů řízení nenáleží. Žalovanému pak žádné náklady v souvislosti s vedením předmětného řízení nevznikly.

Poučení:

Proti tomuto rozhodnutí lze podat kasační stížnost ve lhůtě dvou týdnů ode dne jeho doručení. Kasační stížnost se podává u Nejvyššího správního soudu, se sídlem Moravské náměstí 6, Brno, a to v tolika vyhotoveních (podává-li se v listinné podobě), aby jedno zůstalo soudu a každý účastník dostal jeden stejnopis. O kasační stížnosti rozhoduje Nejvyšší správní soud.

Lhůta pro podání kasační stížnosti končí uplynutím dne, který se svým označením shoduje se dnem, který určil počátek lhůty (den doručení rozhodnutí). Případně-li poslední den lhůty na sobotu, neděli nebo svátek, je posledním dnem lhůty nejbližší následující pracovní den. Zmeškání lhůty k podání kasační stížnosti nelze prominout.

Kasační stížnost lze podat pouze z důvodů uvedených v § 103 odst. 1 s. ř. s. a kromě obecných náležitostí podání musí obsahovat označení rozhodnutí, proti němuž směřuje, v jakém rozsahu a z jakých důvodů jej stěžovatel napadá, a údaj o tom, kdy mu bylo rozhodnutí doručeno.

V řízení o kasační stížnosti musí být stěžovatel zastoupen advokátem; to neplatí, má-li stěžovatel, jeho zaměstnanec nebo člen, který za něj jedná nebo jej zastupuje, vysokoškolské právnické vzdělání, které je podle zvláštních zákonů vyžadováno pro výkon advokacie.

Soudní poplatek za kasační stížnost vybírá Nejvyšší správní soud. Variabilní symbol pro zaplacení soudního poplatku na účet Nejvyššího správního soudu lze získat na jeho internetových stránkách: www.nssoud.cz.

V Praze dne 26. ledna 2022

JUDr. Ing. Viera Horčicová v. r.
předsedkyně senátu